

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

บริบทผู้นำกับการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่

Context of leadership and local development in modern society

ธัชพล ยรรยงค์ Thatchaphon Yanyong

พระปลัดวัชรพงษ์ วชิรปญโญ Phraparad Watcharapong Vachirapanyo

เรียงดาว ทวะชาลี Riangdow Tavachalee

ธนรัฐ อดทน Thanarat Athon

วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhon Nan Buddhist College

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Khon Kaen Campus

Thatchaphonnan@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่ต้องการผู้นำที่มีความเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงในสังคมและเทคโนโลยีที่กำลังเกิดขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพบริบทผู้นำกับการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่ต้องทำความเข้าใจในเทคโนโลยีผู้นำท้องถิ่นควรเข้าใจเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่มีผลต่อท้องถิ่นติดตาม และปรับตัวให้ตรงกับการเปลี่ยนแปลงนี้เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นได้สร้างความร่วมมือกับสังคมและภาครัฐเพื่อสร้างแผนการพัฒนาท้องถิ่นที่มีความยั่งยืน การทำงานร่วมกันกับผู้คนในชุมชนและหน่วยงานของรัฐจะช่วยให้มีการตอบสนองที่เหมาะสมต่อความต้องการของท้องถิ่นส่งเสริมนวัตกรรมในท้องถิ่น โดยส่งเสริมการสร้างสรรคและการคิดใหม่ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการที่ดียิ่งขึ้น สร้างความเข้าใจและรอบรู้เกี่ยวกับความต้องการและวิธีการของประชาชนในท้องถิ่นการฟังและเข้าใจความคาดหวังและข้อกังวลของประชาชนจะช่วยให้สามารถดำเนินการตามเป้าหมายที่เหมาะสมมีความ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567
รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาท้องถิ่นควรเป็นทางเลือกที่สร้างความเจริญก้าวหน้า
และเพิ่มคุณค่าให้กับสังคม

คำสำคัญ: ผู้นำ; การพัฒนาท้องถิ่น; สังคมยุคใหม่

Abstract

Local development in modern society requires leaders who understand the changes in society and technology that are taking place. In order to be able to appropriately and efficiently respond to needs and changes occurring at the local level, the context of leadership and local development in modern society must be Understanding of technology Local leaders should understand technology and technological changes that affect the local area, follow and adapt to these changes in order to be able to use technology to help increase efficiency and quality of life of local people. Collaborate with society and government to create sustainable local development plans. Collaboration with community people and government agencies will help provide appropriate responses to local needs, promoting local innovation by fostering creativity and new thinking. To develop better infrastructure and services Creating an understanding and knowledge of the needs and methods of local people. Listening and understanding the expectations and concerns of citizens will help to pursue appropriate, socially and environmentally responsible goals. Local development should be a choice that creates progress and adds value to society.

Keyword: leadership; local development; modern society

บทนำ

การพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่เน้นการใช้เทคโนโลยีและการสร้างความยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันเนื่องจากเป็นสังคมข้อมูลและการเชื่อมต่อการพัฒนาท้องถิ่นในยุคใหม่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเชื่อมโยงประชากรและธุรกิจในพื้นที่ การเชื่อมโยงอย่างดีระหว่างคน ธุรกิจ และภาครัฐสามารถสร้างโอกาสในการพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น การส่งเสริมการสร้างสรรค์และนวัตกรรมท้องถิ่น การสนับสนุนสตาร์ทอัพและอุตสาหกรรมเทคโนโลยี

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ในพื้นที่ สามารถสร้างงานและเสริมสร้างเศรษฐกิจในท้องถิ่นนำไปสู่การพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตดี เช่น การสร้างพื้นที่สีเขียวการลดมลพิษ และการสร้างสถานที่สาธารณะที่น่าอยู่ สามารถเสริมสร้างความเป็นมาตรฐานที่ดีในการดำรงชีวิตของประชากรการสนับสนุนธุรกิจและผู้ประกอบการในพื้นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่น และการสนับสนุนการสร้างสรรคสินค้าและบริการท้องถิ่นเป็นไปเพื่อการสร้างความยั่งยืนในสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างระมัดระวัง การลดปริมาณขยะและการมีมาตรการสิ่งแวดล้อมที่ดี สามารถช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตในพื้นที่การสนับสนุนการศึกษาและการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์การลงทุนในการศึกษาและการพัฒนาทักษะในพื้นที่การสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างสังคมที่เชื่อมโยงและมีความเป็นมนุษย์สัมพันธ์ (ขวัญภา วงศ์ไพศาลสิริกุล และอารง สุทธาศาสตร์, 2562: 2)

จากข้างต้นที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การพัฒนาท้องถิ่นยุคใหม่ผู้นำนั้นมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการบริหารท้องถิ่นของตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเพราะผู้นำคือผู้ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการต่างๆ ภายในกลุ่ม เป็นผู้ที่สามารถประสานให้บุคคลทั้งหลายรวมตัวกันหรือกระทำการร่วมกัน เป็นผู้ที่สามารถทำให้บุคคลอื่นคล้อยตามได้บุคคลในชุมชนที่มีศักยภาพในการประสานความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนเป็นที่เคารพนับถือของคนในชุมชน อาจเป็นผู้นำตามธรรมชาติ หรือเป็นผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ มีตำแหน่งหน้าที่ มีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการดูแลทุกข์สุขของประชาชน เช่น ผู้ใหญ่บ้านกำนัน เป็นต้นผู้นำชุมชนถือเป็นบุคคลสำคัญของการพัฒนาชุมชน เพราะผู้นำชุมชนมีหน้าที่ประสานการทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน หรือองค์กรการพัฒนาอื่นๆ และคนในชุมชน รวมถึงเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ จึงกล่าวได้ว่าผู้นำชุมชนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำพาให้การดำเนินงานของชุมชนบรรลุเป้าหมาย

ดังนั้น การพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่เป็นหนึ่งในแนวทางสำคัญที่ผู้นำต้องมองถึงอย่างสำคัญ เนื่องจากสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงในสังคมและเศรษฐกิจ มีความซับซ้อนและเร็วกว่าเคยผู้นำที่มีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน ผู้เขียนจึงได้นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่เพื่อเป็นประโยชน์แก่ท่านที่จะนำไปศึกษาและเป็นประโยชน์กับงานทางวิชาการเกี่ยวกับบริบทผู้นำกับการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่

บริบทการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่

การสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน

ปัญหาขององค์กรส่วนใหญ่มักจะอยู่ที่วิสัยทัศน์ร่วมขององค์กร ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้รับรู้ด้วยเนื่องจากวิสัยทัศน์ส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์องค์กรคือทำให้เป้าหมายของส่วนตัวกับเป้าหมายของส่วนรวมไปด้วยกันไม่ได้ว่ากันว่าคนที่ประสบความสำเร็จต่างมี วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนโดยมีวิสัยทัศน์ส่วนตัวที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์องค์กรเป้าหมายระยะกลางไปจนถึงเป้าหมายระยะยาวซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารขององค์กรมักจะเป็นผู้ที่กำหนดขึ้นและมุ่งหวังอยากให้อะไรๆเกิดขึ้นจริงในอนาคตเพื่อตอบคำถามที่ว่าในอีก 5 ปี หรือ 10 ปีข้างหน้าเราอยากให้องค์กรของเราเป็นอย่างไรมีสภาพอย่างไร เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในเวลานั้นๆได้วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเท่านั้นที่จะทำให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนมุ่งเดินไปในทิศทางเดียวกันได้ซึ่งจะทำให้ทุกคนสามารถร่วมแรงร่วมใจกันทำงานเพื่อก้าวสู่เป้าหมายเดียวกันขององค์กรในความเป็นจริงแล้วผู้บริหารระดับสูงหรือทีมผู้นำมักจะเป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร

แต่ปัจจุบันมักจะให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรด้วยวิสัยทัศน์ที่ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมกันกำหนดขึ้นจึงเป็น “วิสัยทัศน์ร่วม” ที่ทุกคนในองค์กรจะมีความผูกพันและเป็นเจ้าของร่วมกันบ่อยครั้งที่พบว่าผู้นำระดับสูงสุด ผู้นำจะเป็นผู้ที่อธิบายวิสัยทัศน์ขององค์กร (ที่กำหนดขึ้นเอง) ในอีก 5-10 ปีข้างหน้าให้พนักงานทุกระดับเข้าใจเพื่อจะได้แต่งเติมต่อยอดหรือปรับแต่งให้เป็นวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อนำพาให้ทุกคนในองค์กรช่วยกันทำให้องค์กรตามวิสัยทัศน์เกิดขึ้นผู้นำจึงต้องทุ่มเทกำลังทั้งหมดที่มีให้กับการกำหนดวิสัยทัศน์และความรับผิดชอบของตนเอง ไม่ใช่เป็นเพียงผู้นำที่เอาผลงานเดิม ๆ มารวบรวมและปิดฝุ่นเท่านั้นแต่ต้องเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานใหม่ขึ้นมาด้วยตนเองจึงจะสามารถสร้างศรัทธาให้แก่ผู้ตามได้ผู้นำต้องมีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกันเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับองค์กรหรือทีมที่ต้องการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งหวังผลลัพธ์ที่ดีที่สุดขั้นตอนหลักในการสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกันการทำความเข้าใจความต้องการและความคาดหวังเริ่มต้นด้วยการสร้างความเข้าใจในทีมหรือองค์กรโดยรวมเกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังของทุกคนต่ออนาคตขององค์กรหรือทีมนี้คือขั้นตอนที่สำคัญที่ช่วยให้ทุกคนมีภาพรวมที่คล้ายกันเกี่ยวกับทิศทางที่ต้องการ ผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์และความมุ่งมั่นสามารถเป็นโค้ชให้ทีมหรือองค์กรไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกันได้โดยกำหนดแนวทางและแรงบันดาลใจการสร้างวิสัยทัศน์กลุ่มหรือทีมควรร่วมกันในกระบวนการสร้างวิสัยทัศน์ที่แสดงถึงความเชื่อที่ร่วมกันเกี่ยวกับอนาคตที่ต้องการบรรลุวิสัยทัศน์นี้ควรจะเป็นมุมมองยาวนานและทั่วไปที่

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567 สามารถแบ่งปันได้กับทุกคนในทีมหรือองค์กรในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันในท้องถิ่น และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาท้องถิ่น การร่วมกันในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายนี้เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจและความร่วมมือในทีมงานและชุมชนท้องถิ่นความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันในท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้นำควรมี เพราะมันช่วยสร้างความเชื่อมั่นและแรงบันดาลใจให้กับทีมงาน ต่อไปนี้คือ บางคุณสมบัติที่ผู้นำควรมีเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันในท้องถิ่นการเสนอวิสัยทัศน์มีความชัดเจนในการเสนอวิสัยทัศน์ของทีมหรือองค์กรในท้องถิ่น วิสัยทัศน์นี้ควรเป็นที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทุกคนในทีมเข้าใจและมีแรงบันดาลใจจากนั้นมีความสามารถในการสื่อสารวิสัยทัศน์และมุมมองขององค์กรให้กับทีมอย่างชัดเจนและกระตุ้นสนใจ การใช้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้วิสัยทัศน์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานของทีมกระตุ้นแรงบันดาลใจให้กับสมาชิกในทีม โดยการแสดงความคาดหวังและการเชื่อมั่นในความสามารถของพวกเขาในการทำวิสัยทัศน์เป็นจริง (ทวิสันต์ วิชัยวงศ์ และ ยุภาพร ยุภาศ, 2562: 16)

ดังนั้น การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันในท้องถิ่นต้องการการควบคุมและความน่าเชื่อถือจากผู้นำ เมื่อผู้นำสามารถทำได้เหมาะสมและมีความสามารถในด้านเหล่านี้ มีโอกาสที่วิสัยทัศน์นั้น จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ทีมหรือองค์กรดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในท้องถิ่นที่มันกำลังดำเนินงานอยู่ในนั้น

การสนับสนุนการนำเสนอแนวคิดใหม่

ผู้นำควรสนับสนุนและกระตุ้นการนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ และนวัตกรรมในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มความสามารถในการแก้ไขปัญหาและเลี้ยงการเหล่าเช่นนายหน้าในกระบวนการพัฒนาการสนับสนุนการนำเสนอแนวคิดใหม่เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการส่งเสริมนวัตกรรมและการพัฒนาในหลายด้าน เช่น ธุรกิจ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสนับสนุนที่มีระบบสร้างโครงสร้างและกระบวนการที่มีระบบสำหรับการรับข้อเสนอแนวคิดใหม่ นี้อาจเป็นบริบทหรือทีมที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการพัฒนาและประเมินแนวคิดใหม่ ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ การนำเสนอแนวคิดใหม่อาจต้องใช้ทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ อุปกรณ์ และบุคลากร ให้แน่ใจว่าคุณมีทรัพยากรที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับการพัฒนาและทดสอบแนวคิดส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์สร้างสภาวะที่กระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ในองค์กรหรือชุมชน สนับสนุนการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนความคิดริเริ่มให้คำแนะนำและการฝึกอบรมมีการสนับสนุนและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในการนำเสนอแนวคิดใหม่ รวมถึงการให้คำแนะนำเพิ่มเติม

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

การติดต่อและสร้างเครือข่ายการสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งสามารถช่วยในการเชื่อมโยงกับผู้ที่มีความรู้และทรัพยากรที่อาจมีประโยชน์ต่อการนำเสนอแนวคิดสนับสนุนการทดสอบและปรับปรุงให้โอกาสในการทดสอบแนวคิดและรับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นส่งเสริมการยอมรับความเสี่ยงการนำเสนอแนวคิดใหม่อาจมีความเสี่ยง ส่งเสริมการยอมรับความเสี่ยงและเรียนรู้จากความล้มเหลวให้สิทธิ์และความเชื่อมั่นให้มีความเชื่อมั่นและสิทธิ์ในการนำเสนอแนวคิดใหม่ ให้โอกาสให้ผู้นำและคนที่มีความสนใจมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ

การสนับสนุนและกระตุ้นการนำเสนอแนวคิดใหม่เป็นขั้นตอนสำคัญที่อาจช่วยสร้างนวัตกรรมและสร้างความสำเร็จในหลายด้านของชีวิต ควรพิจารณาการปรับใช้ขั้นตอนและแนวทางที่เหมาะสมตามบริบทและเป้าหมายของคุณในการสนับสนุนการนำเสนอแนวคิดใหม่ขององค์กรหรือชุมชนการนำเสนอแนวคิดใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่สำคัญในการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและปรับปรุงคุณภาพชีวิตในชุมชนและพื้นที่ท้องถิ่นการนำเสนอแนวคิดใหม่ในการพัฒนาท้องถิ่นต้องพิจารณาความต้องการและความเป็นไปได้ของพื้นที่นั้นๆ และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การนำเสนอแนวคิดนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว (อภิชา พรเจริญกิจกุล, 2558: 71)

การสร้างพันธมิตรและเครือข่าย

ผู้นำควรสร้างพันธมิตรและเครือข่ายท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมถึงชุมชนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพการสร้างเครือข่ายที่ดี มีส่วนสำคัญในการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน หรือองค์กรภายนอกให้เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือ สนับสนุนการศึกษาของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และยังเป็นการสร้างเครือข่ายที่ช่วยเหลือกันเพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียนเป็นองค์รวมมากยิ่งขึ้น

การสร้างเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้นำที่ต้องการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและมีผลสัมฤทธิ์ในสังคมและเศรษฐกิจท้องถิ่นการแบ่งปันและเรียนรู้เครือข่ายช่วยให้ผู้นำสามารถแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กับคนอื่น ๆ ที่มีความสนใจในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งช่วยให้สามารถเรียนรู้จากผู้อื่นและปรับปรุงการดำเนินงานของตนเองได้การสร้างเครือข่ายช่วยให้ผู้นำสามารถรวมกลุ่มแรงขยายและแสดงพลังในการสนับสนุนแผนการพัฒนาท้องถิ่น มีความสามารถในการช่วยกันแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้าใจร่วมกัน เครือข่ายช่วยให้ผู้นำสามารถเชื่อมโยงกับทรัพยากรที่สามารถสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น เช่น ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรทางองค์กร หรือทรัพยากรมนุษย์เครือข่าย

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ช่วยให้ผู้นำสร้างสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับผู้อื่นในชุมชน ซึ่งสามารถช่วยสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจร่วมกันที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นในระยะยาวลักษณะบ่งชี้เชิงคุณภาพความเข้มแข็งของเครือข่าย (พระมหาสุทิตย์ อาภากร, 2547: 97) มีดังนี้

สัมพันธ์ภาพ คือ ความใกล้ชิดสนิทสนม กลมเกลียวกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีความอะลุ่มอล่วย ยืดหยุ่น ที่เป็นไปตามธรรมชาติของกลุ่มที่มีความเข้าใจ และความจริงใจเป็นพื้นฐานมีความชัดเจนของเป้าหมาย ซึ่งมาจากการคิดเห็นของสมาชิก เป็นเสมือนเข็มทิศนำทาง ให้สมาชิกในเครือข่ายได้เข้าใจตรงกัน และเดินไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่หลงใช้เวลาและทรัพยากรกับภารกิจที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของเครือข่ายเป็นกระบวนการเสนอความคิดเห็นและตัดสินใจ เครือข่ายต้องความเป็นประชาธิปไตยให้สมาชิกเสนอความคิดเห็น ให้สิทธิในการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระเต็มที่ ยอมรับบอกถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายลักษณะกิจกรรมและความต่อเนื่อง ดำเนินกิจกรรมด้วยสมาชิกในเครือข่ายเองไม่ใช้การพึ่งพิงจากภายนอก นอกจากนี้ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของกิจกรรม ก็เป็นสิ่งที่ช่วยบอกถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วยเช่นกันแหล่งของทรัพยากร ศักยภาพ การที่เครือข่ายสามารถแสวงหา และดึงศักยภาพ ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในเครือข่ายมาใช้ เป็นความเข้มแข็งของเครือข่ายที่สามารถพึ่งตนเอง แต่มีได้หมายความว่า เครือข่ายจะปฏิเสธการสนับสนุนจากภายนอกโดยสิ้นเชิง การเรียนรู้และนวัตกรรมความหลากหลายที่มารวมกันของสมาชิก ควรก่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่สามารถนำไปสู่การพัฒนา จนเกิดการสร้างสรรค์ นวัตกรรมตามมา คุณภาพใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ จึงอาจเป็นสิ่งที่เหล่าสมาชิก เกิดเป็นการเรียนรู้ขึ้นในตนเอง อันเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม หรืออาจเป็นผลปรากฏรูปธรรมในกิจกรรม ที่มีการพัฒนาการไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงการเป็นนวัตกรรมต้นแบบให้กับผู้อื่นต่อไป พระมหาสุทิตย์ อาภากร (2547: 97-103) กล่าวถึง กระบวนการทำงานของเครือข่ายของเครือข่ายต่าง ๆ มีลักษณะร่วมกันใน 4 ประเด็น คือ 1.กระบวนการทำงานที่เชื่อมโยงประสาขจุดเล็กและขยายไปสู่หน่วยใหญ่ 2.การรักษาสัมพันธ์ภาพที่สร้างความรู้ ความหมาย และโลกทัศน์ร่วมกัน 3.การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และการปรับตัว 4.การพัฒนากิจกรรมและความเคลื่อนไหวเพื่อสร้างขบวนการทางนวัตกรรม และวาทกรรมในการพัฒนา

ดังนั้น ผู้นำจะต้องรู้จักการมีเครือข่ายที่เป็นกระบวนการทำงานของเครือข่ายดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า เครือข่ายเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการประสานความร่วมมือ เป็นการทำงานด้วยถ้อยที่ถ้อยอาศัยระหว่างสมาชิกและภาคร่วมโดยมีจุดเริ่มต้นจากการทำงานในพื้นที่และประเด็นเล็ก ๆ แล้วขยายกระบวนการเป็นเครือข่ายที่กว้างขวางออกไป พร้อมทั้งแสวงหาความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ที่เหมาะสมว่า

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567 โดยมีระบบการสื่อสารและนวัตกรรมใหม่เป็นเครื่องมือที่จะสร้างความหมายและความสัมพันธ์ที่ดีต่อการสนับสนุนนโยบายและแนวทางการดำเนินงานเครือข่ายช่วยให้ผู้นำสามารถรวบรวมคนอื่น ๆ ที่มีสนใจในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นการสร้างเครือข่ายเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นและช่วยให้ผู้นำสามารถมีอิทธิพลในการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อท้องถิ่นของตนเองและชุมชนในระยะยาวขึ้นได้

การสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้

ภาวะผู้นำทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับความเชื่อมั่นในตนเอง จึงควรมีการปรับตัวเปลี่ยนแปลง และพัฒนาตนเองอย่างไร เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงยั่งยืนมีสันติสุข (พระมหาอำพล ชัยสาร และคณะ, 2565 :420) ดังนั้น ผู้นำควรสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยส่งเสริมการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะให้กับประชากรท้องถิ่น เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและโอกาสใหม่การสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ผู้นำมีบทบาทสำคัญการสนับสนุนการศึกษาพื้นฐานผู้นำควรให้ความสำคัญกับการมีระบบการศึกษาที่มีคุณภาพในท้องถิ่น โดยให้การสนับสนุนและการลงทุนในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาท้องถิ่น เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมีโอกาสเข้าถึงความรู้และทักษะต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกันการสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นผู้นำควรสนับสนุนกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมในท้องถิ่น เช่น การสนับสนุนงานแสดงศิลปะและการแสดงที่สถานที่ใกล้เคียง การสนับสนุนการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชุมชนสนับสนุนการพัฒนาทักษะและความรู้ของประชากรในท้องถิ่น โดยการสนับสนุนโครงการการอบรมและการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานที่ ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสในการหางานและสร้างรายได้ให้กับชุมชน สนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมในท้องถิ่น เพื่อสร้างความเป็นเลิศในงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ นี่เป็นวิธีที่ช่วยให้ชุมชนและประเทศสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาตนเองได้

การสร้างโอกาสการศึกษาสูงสุดสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาสูงสุดให้กับผู้ชายและผู้หญิงในท้องถิ่น โดยสร้างโอกาสการศึกษาที่เท่าเทียมและเพิ่มการเข้าถึงการศึกษาสูงสุดให้กับกลุ่มที่มีความเป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้ที่มีรายได้น้อย ผู้นำมีบทบาทสำคัญในการสร้างสังคมที่มีการเรียนรู้และการศึกษาที่เข้มแข็ง ที่จะช่วยให้ชุมชนและประเทศเติบโตและพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นในระยะยาว

การสนับสนุนการยกระดับและการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่น

ผู้นำควรสนับสนุนโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการยกระดับทรัพยากรและความยั่งยืนในท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีความสามารถในการเติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืนในการเป็นผู้นำที่ดีและมีประสิทธิภาพในการสนับสนุนการยกระดับและการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นควรกระทำตามหลักการและดำเนินการต่อไปนี (อภิชา พรเจริญกิจกุล, 2558: 71) เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรท้องถิ่นต้องทราบถึงความสำคัญของทรัพยากรท้องถิ่นในการสร้างสรรค์อนาคตที่ยั่งยืนโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรในระยะสั้นของการดำเนินงานพัฒนานโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยการสร้างนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นให้มีความยั่งยืนจะช่วยให้การป้องกันการทุจริตและการทำลายทรัพยากรส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและการบันเทิงที่เกี่ยวข้องการสร้างความเข้าใจและการตระหนักในประเด็นทรัพยากรท้องถิ่นในท้องถิ่นที่มีผู้นำสามารถสร้างโอกาสให้คนมีโอกาสเรียนรู้เพิ่มเติมสนับสนุนนวัตกรรมเพื่อการอนุรักษ์การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อหาวิธีใหม่ ๆ ในการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นสร้างความร่วมมือการทำงานร่วมกับสถานบริการท้องถิ่นและชุมชนในการวางแผนและดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรท้องถิ่นการประเมินและติดตามผลต้องมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการในด้านการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จและปรับปรุงตามความจำเป็นให้เป็นตัวอย่างการเป็นผู้นำที่ดีในการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นโดยตัวอย่างที่ดีเองจะสร้างกระแสสร้างสรรค์สร้างแรงบันดาลใจให้คนในชุมชนและองค์กรที่เราดำเนินงาน

การสนับสนุนการยกระดับและการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างอนาคตที่ยั่งยืนและทำให้ชุมชนและโลกมีความเข้าใจถึงความสำคัญของทรัพยากรที่มีอยู่ในบริเวณของตนเองและกันเองที่เราจะต้องรักษาและปรับปรุงให้ดีขึ้นตลอดเวลา บทบาทของผู้นำในการสนับสนุนการยกระดับและการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างความยั่งยืนและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนและสิ่งแวดล้อม การประสานงานผู้นำที่รับผิดชอบในการสนับสนุนการยกระดับและการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นควรมีความสามารถในการนำทางและประสานงานระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เช่น การสร้างความร่วมมือระหว่างศาสนา องค์กรการกุศล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่นอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพการสร้างภาพลักษณ์ในกลุ่มเป้าหมาย

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

เกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์สูงสุด โดยการแสดงตัวอย่างและการแปรสภาพที่เกิดขึ้นจากการทำให้คนเห็นถึงผลกระทบของการใช้ทรัพยากรที่ยั่งยืน ผู้นำควรมีความสามารถในการวางแผนและดำเนินการในการอนุรักษ์และการยกระดับทรัพยากรท้องถิ่น โดยการพัฒนากลยุทธ์และแผนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นไปที่การใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างโอกาสในการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยผู้นำส่งเสริมให้คนร่วมมือกันในการอนุรักษ์และการยกระดับทรัพยากรท้องถิ่น และอาจต้องรับบทบาทในการรวบรวมประสานงานและสร้างการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีในกรณีที่มีอุปสรรคหรือปัญหาในการทำงานให้การส่งเสริมการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนความรู้ผู้นำควรส่งเสริมการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนความรู้ในชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรท้องถิ่นและวิธีการใช้ทรัพยากรที่ยั่งยืน

ผู้นำในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ในปัจจุบันภาวะผู้นำเป็นสถานการณ์ที่จำเป็นมากสำหรับองค์กร การบริหารองค์กรใด ๆ หากขาดผู้นำเสียแล้วย่อมจะทำให้องค์กรนั้นดำเนินกิจกรรมไปด้วยความยากลำบาก ผู้นำยลัสนนต่างคนต่างทำงานไม่ประสานกันและเกิดความขัดแย้ง การบรรลุเป้าหมายขององค์กรย่อมจะล่าช้าหรือไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ภาวะผู้นำหรือความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรในการที่จะดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ผู้นำควรสร้างการเกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกระบวนการการพัฒนาท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้กับทุกคนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการดำเนินการ (ขวัญนา วงศ์ไพศาลสิริกุล และ อารง สุทธาศาสตร์, 2562 : 3)

ผู้นำมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและกระตุ้นการพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นการร่วมมือของส่วนต่าง ๆ ในชุมชนหรือพื้นที่ท้องถิ่นเพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ โดยรวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาอาชีพ การศึกษา การบริการสุขภาพ พื้นที่สาธารณะ และอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับชุมชนนั้น ๆ บทบาทของผู้นำในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นรวมถึงผู้นำต้องช่วยในการวางแผนกิจกรรมและโครงการที่สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น และต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้งานดำเนินไปได้ตามแผนที่กำหนดไว้

การสร้างความร่วมมือผู้นำต้องสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนต่าง ๆ ในชุมชนหรือพื้นที่ท้องถิ่น เช่น รัฐบาลท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรเพื่อร่วมกันในการแก้ไข

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา คุรบาบุคคลสำคัญของโลก”

“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ปัญหาและสนับสนุนโครงการพัฒนาต่าง ๆ ผู้นำต้องมีความเข้าใจถึงความต้องการและปัญหาในพื้นที่ท้องถิ่นและสร้างยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้น สนับสนุนการอบรมและพัฒนาของบุคลากรและชุมชนในพื้นที่เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการจัดการและสนับสนุนการพัฒนาการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนทราบถึงโครงการและโอกาสที่พร้อมให้บริการ ผู้นำที่มีบทบาทมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นจะช่วยให้พื้นที่ท้องถิ่นนั้นมีโอกาสพัฒนาและเติบโตในทางที่เป็นประโยชน์สูงสุดสำหรับประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ และสร้างความยั่งยืนในระยะยาวให้กับชุมชนและสังคมในท้องถิ่นนั้น

ผู้นำในการเป็นตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้นำควรเป็นตัวอย่างที่ดีต่อท้องถิ่นเพื่อสร้างสัมพันธภาพและความเชื่อมั่นในสังคมลักษณะที่ทำให้ผู้นำเป็นตัวอย่างที่ดีต่อท้องถิ่น ได้แก่ ความซื่อสัตย์ในทุกสถานการณ์สามารถเชื่อถือได้และไม่ทำให้ผู้คนสงสัยถึงความนิยมในบทบาทของผู้นำ ความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างมาก เพราะมันมีผลต่อความเชื่อมั่นและความเป็นธรรมของผู้ที่ติดตามผู้นำ นี่อาจเป็นเหตุผลที่ซื่อสัตย์ถือว่าเป็นหลักการที่สำคัญในการเป็นผู้นำความซื่อสัตย์ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในผู้ที่ติดตามผู้นำ เมื่อผู้นำพูดความจริงและทำตามสัญญา ผู้ในองค์กรจะมีความเชื่อมั่นในการนำทางและตัดสินใจของเขามากยิ่งขึ้นโดยสร้างความซื่อสัตย์ในองค์กรผู้นำที่ซื่อสัตย์สร้างวัฒนธรรมของความซื่อสัตย์ในองค์กร เมื่อความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะที่เคารพและส่งเสริม มีโอกาสที่พนักงานจะประพฤติอย่างซื่อสัตย์มากขึ้นด้วย ผู้นำที่ซื่อสัตย์มักจะเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้ในองค์กรและผู้ที่มาหาความเป็นผู้นำที่ดีสามารถสร้างผลกระทบที่บวกในองค์กรและชุมชนได้

ความรับผิดชอบผู้นำควรรับผิดชอบต่อการดำเนินงานและความเป็นอยู่ของท้องถิ่นควรเป็นคนที่ยึดอาวูและสนับสนุนท้องถิ่นในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ความรับผิดชอบของผู้นำเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่สำคัญในการบริหารการนำที่เป็นคุณลักษณะหลักของผู้นำที่สำเร็จ ความรับผิดชอบในบทบาทของผู้นำหมายถึงความสามารถในการรับผิดชอบต่อการดำเนินงานหรืออำนาจประโยชน์ของกลุ่มหรือองค์กรที่เขาหรือเธอกำลังนำไปสู่ความสำเร็จ ความรับผิดชอบของผู้นำมีหลายด้านที่สำคัญ ดังนี้ รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้นำควรมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาตัวเอง พัฒนาทักษะและความรู้เพื่อมีความสามารถในการนำของตนเองให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นตัวอย่างที่ดีให้ผู้อื่นได้เห็นรับผิดชอบต่อทีมหรือองค์กรผู้นำควรรับผิดชอบต่อความสำเร็จของทีมหรือองค์กรที่เขาหรือเธอนำนี้รวมถึงการตั้งเป้าหมาย การวางแผน และการดำเนินการให้ความสำเร็จ รับผิดชอบต่อการตัดสินใจผู้นำต้อง

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

รับผิดชอบในการตัดสินใจที่สำคัญในองค์กร และต้องยอมรับผลรับผิดชอบในการตัดสินใจที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องรับผิดชอบต่อการสื่อสารผู้นำควรเป็นผู้สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อการสร้างสรรคสถานการณ์ที่ส่งเสริมการสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิกในทีมหรือองค์กร รับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหาผู้นำควรรับผิดชอบในการรับมือกับปัญหาและท้าทายที่องค์กรเผชิญและหาทางแก้ไขให้เกิดผลสำเร็จรับผิดชอบต่อการพัฒนาบุคลากรผู้นำควรรับผิดชอบในการพัฒนาและสนับสนุนความเจริญเติบโตของสมาชิกในทีมหรือองค์กร และสร้างโอกาสให้พวกเขาพัฒนาทักษะและความรู้ รับผิดชอบต่อความยุติธรรมผู้นำควรรับผิดชอบในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับที่สุดสำหรับทุกคนในองค์กร และปฏิบัติตามกฎระเบียบและหลักปฏิบัติที่ถูกต้องดังนั้นความรับผิดชอบต่อผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นของทีมหรือองค์กรและในการสร้างความสำเร็จร่วมกันในระยะยาวของการดำเนินงาน ผู้นำที่มีความรับผิดชอบและทำตามหน้าที่ของตนอย่างสม่ำเสมอสามารถเชื่อมั่นได้กับคนในทีมและสร้างบรรยากาศที่สร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พระมหาอำพล ชัยสาร และคณะ, 2565: 17)

สร้างวัฒนธรรมที่ดีผู้นำควรเป็นตัวอย่างในการแสดงพฤติกรรมและค่านิยมที่ดีต่อท้องถิ่น พวกเขาควรส่งเสริมความเป็นธรรมและความยุติธรรมในชุมชนผู้นำต้องแสดงออกถึงการมีค่านิยมและมาตรฐานที่สูงในการพึ่งพาและใช้ให้ตัวเองและผู้อื่นตามการแสดงในตัวอย่างเป็นที่เริ่มต้นสำหรับผู้อื่นที่จะปฏิบัติตามเช่นการเป็นแบบอย่างที่ดีช่วยสร้างความไว้วางใจในองค์กรหรือชุมชนผู้นำต้องเราแอกซันและรักษาความซื่อสัตย์และความน่าเชื่อถือในการกระทำและการตัดสินใจสร้างวัฒนธรรมการทำงานผู้นำต้องแสดงในตัวอย่างของพวกเขาว่าวัฒนธรรมการทำงานคือสิ่งสำคัญ ในการสร้างวัฒนธรรมที่ดี, ต้องสนับสนุนความร่วมมือ, ความยืดหยุ่น, ความรับผิดชอบ, และความเปิดเปิดอกให้กับความหลากหลาย สร้างความคุ้นเคยกับค่านิยมผู้นำต้องสร้างความคุ้นเคยในค่านิยมที่ควรปฏิบัติ และส่งเสริมให้ผู้อื่นปฏิบัติตามต้องแสดงให้เห็นว่าความคุ้นเคยกับค่านิยมเหล่านี้สำคัญและไม่ใช่แค่คำพูด ผู้นำต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนในการปฏิบัติตามและปรับปรุง พวกเขาต้องรับฟังและสนับสนุนความเสียสละและเส้นทางสำหรับการพัฒนาส่วนบุคคลและองค์กรสร้างวัฒนธรรมความรับผิดชอบต่อผู้นำต้องแสดงในตัวอย่างของพวกเขาว่าความรับผิดชอบคือสิ่งสำคัญ พวกเขาต้องพร้อมรับผิดชอบต่อปัญหาและการดำเนินการเพื่อปรับปรุง การเป็นแบบอย่างในการสร้างวัฒนธรรมที่ดีต้องเริ่มต้นจากผู้นำ เพราะพวกเขามีบทบาทสำคัญในการกำหนดและส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรม

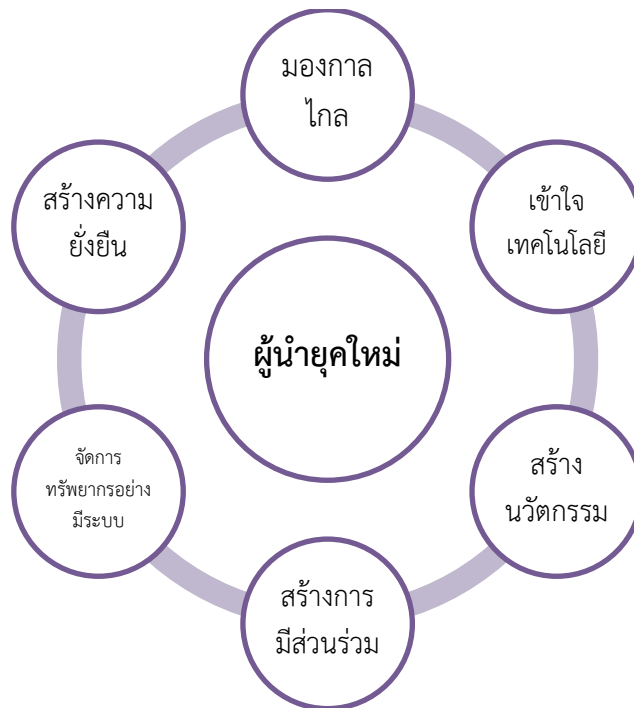
รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567
ที่เหมาะสมสำหรับองค์กรหรือชุมชน ผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดีจะมีผลบวกในการสร้างวัฒนธรรมของ
องค์กร

จากข้างต้นที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าผู้นำที่ดีต่อท้องถิ่นมีอิทธิพลในการสร้างสัมพันธภาพและ
ส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองในท้องถิ่นของพวกเขา พวกเขาเป็นกำลังขับเคลื่อนให้ชุมชนมีความเอื้อ
อาทรและความเป็นไปในทางที่ดีต่อทุกคนในท้องถิ่นนั้น การเป็นตัวอย่างที่ดีต่อท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญใน
การสร้างชุมชนที่เข้มแข็งผู้นำควรเป็นตัวอย่างในการรับผิดชอบและให้การนำทางที่ดีต่อทีมงานและ
ชุมชน โดยสร้างความไว้วางใจและความเคารพจากผู้อื่น

ประเด็นวิเคราะห์

บริบทผู้นำกับการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่ จะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจ
อนาคต เพราะการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันในท้องถิ่น ต้องการการควบคุมและความน่าเชื่อถือจากผู้นำ
เมื่อผู้นำสามารถทำได้เหมาะสมและมีความสามารถในด้านเหล่านี้ มีโอกาสที่วิสัยทัศน์นั้น จะเป็น
เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ทีมหรือองค์กรดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและมี
ประสิทธิผลในท้องถิ่น เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนต่าง ๆ ในชุมชนหรือพื้นที่ท้องถิ่น
เช่น รัฐบาลท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน ในการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนโครงการพัฒนาต่าง ๆ ผู้นำ
ต้องมีความเข้าใจถึงความต้องการและปัญหาในพื้นที่ท้องถิ่นและสร้างยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไข
ปัญหา และสร้างความยั่งยืนในระยะยาวให้กับชุมชนและสังคมในท้องถิ่นนั้น

องค์ความรู้ใหม่

บทสรุป

ผู้นำในสังคมยุคใหม่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและสร้างการพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวหน้าไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและระบบท้องถิ่นเอง การเป็นผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นในสังคมยุคใหม่ต้องการบริหารและการนำร่วม คือ ต้องสามารถสร้างการร่วมมือและการทำงานร่วมกับหลายฝ่าย เช่น ภาครัฐ, ภาคเอกชน, ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นประกอบกับการใช้เทคโนโลยี เพราะในสังคมยุคใหม่ที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญ ผู้นำต้องเข้าใจการใช้เทคโนโลยีในการสร้างนวัตกรรมและปรับตัวเพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ เพื่อสร้างความยั่งยืนเพราะพัฒนาท้องถิ่นในยุคใหม่ต้องให้ความสำคัญกับความยั่งยืน ผู้นำควรมีการมองไกลถึงอนาคต และให้คำแนะนำและกระตุ้นการเพิ่มประสิทธิภาพทางสิ่งแวดล้อมการใช้พลังงานทดแทน และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างมีระบบตลอดทั้งการสร้างการชุมชนและการประชามติเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการสร้างความชุมชนที่มีศักยภาพในการรับมรดกในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น การประชามติและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างนโยบายและโครงการท้องถิ่นในการแก้ไข

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ปัญหาท้องถิ่น ผู้นำต้องมีความสามารถในการระบุและแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ด้วยการใช้ข้อมูลและข่าวสารอย่างเป็นระบบ การตรวจสอบผลลัพธ์ และการประเมินผลการทำงานเพื่อให้การพัฒนาที่มีผลลัพธ์ที่ดีมีการสร้างระบบนโยบายและการวางแผนยุคใหม่ที่สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยใช้ข้อมูลและฐานที่มั่นคงในสังคมยุคใหม่ ผู้นำต้องมีความสามารถในการปรับตัวและทำงานร่วมกันกับหลายฝ่าย เพื่อสร้างการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนและที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ชุมชนและสังคมสามารถพร้อมในการแก้ไขความท้าทายและสร้างอนาคตที่ดียิ่งขึ้นสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

References

- ขวัญภา วงศ์ไพศาลศิริกุล และอารง สุทธาศาสตร์. (2562). รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น.วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรศน์, 14(3),2.
- ทวีสันต์ วิชัยวงศ์และ ยุภาพร ยุภาศ. (2562). ภาวะผู้นำยุคใหม่และทักษะในการบริหารงานในองค์กร.วารสารแสงอีสาน, มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, 16(2),669.
- พระมหาสุทิตย์ อากาศโร (อบอู่). (2547). เครือข่ายสังคมกลุ่มสังคม. กรุงเทพฯ: โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.)
- พระมหาอำพล ชัยสารและคณะ. (2565). ภาวะผู้นำทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับความเชื่อมั่นในตนเอง. Journal of Modern Learning Development,7(7),420.
- อภิชา พรเจริญกิจกุล. (2558). บทบาทผู้นำท้องถิ่นด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของอำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม.วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2(1),71.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี, วิสัยทัศน์ร่วม" ทุกคนในองค์กรร่วมกันกำหนด.กรุงเทพธุรกิจ.[ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล :<https://www.bangkokbiznews.com>. [12 กุมภาพันธ์ 2567].